

Drahomíra Lányi: Lúče milosrdenstva, 1994

Tempera a pastel na papieri, 75 x 65 cm

Veľkonočná nedeľa je pre kresťanov na celom svete, bez ohľadu na podmienky, v akých sa práve nachádzajú, radostnou oslavou Kristovho zmŕtvychvstania a završenia jeho obety lásky za každého z nás. Je symbolické, že už týždeň po oslavách Veľkej noci, na druhú veľkonočnú nedeľu, slávime sviatok Božieho milosrdenstva, keď nám Boh adresuje osobné a konkrétne slová pozvania: „*Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť.*“ (Kol 3, 12) Nedeľu Božieho milosrdenstva pre celú Cirkev zaviedol sv. Ján Pavol II., ktorý sa neskôr symbolicky na tento sviatok „narodil pre nebo“. Jej termín slávania vychádza z prania, ktoré vyslovil Ježiš sv. Faustíne v jednom zo zjavení.

V tento deň čítame evanjelium o Tomášovi, prostredníctvom ktorého nás Cirkev upozorňuje na krízu viery, ktorá charakterizuje našu dobu, neobchádza ani nás, a dokonca má v živote viery dôležité miesto. Tomášov postoj, keď sa chcel vlastnými zmyslami presvedčiť o Kristovom zmŕtvychvstani, totiž nebol ľahostajnosťou, ale hľadaním. – Nakoniec je to však Ježiš, kto sa ho dotýka, kto pretvára jeho srdce, až Tomáš vykrikuje: „*Pán môj a Boh môj!*“ Naša viera, náš vzťah k Bohu totiž nestojí len na nás. Z našej strany je potrebné sa mu otvoriť, ale nakoniec koná Boh, ktorý pôsobí v našom živote a pozýva nás ako prvý. Pôsobí ako nenásilný šum,

vánok lásky, ktorý roztápa naše kamenné srdce a pozýva nás, hoci zároveň plne rešpektuje našu slobodu.

Známy obraz Božieho milosrdenstva, ktorý sa (v rôznej kvalite) nachádza takmer v každom chráme a domácnosti, vznikol na základe zjavení Ježiša sv. Faustíne Kowalskej a pôvodne ho namaľoval maliar Evžen Kazimirowski v roku 1934. Obraz je inšpiráciou aj pre mnohých súčasných umelcov, ktorí nevytvárajú len jeho kópie, ale nanovo interpretujú hĺbku jeho posolstva a vyjadrujú svoj vzťah k nemu. Drahomíra Lányi sa v obraze zamerala na podstatu, posolstvo obrazu – zobrazila lúče Božieho milosrdenstva vychádzajúce z Kristovho srdca, ktoré predstavujú krv a vodu, symbolizujúce život duše a jej očistenie. Upriamuje našu pozornosť na ťažisko, základ, na zostúpenie do hĺbky nášho vzťahu s Kristom a prijatie pozvania na spoluprácu s Božím plánom spásy, aby sme všetko v živote robili na väčšiu slávu Božiu, v osobnom spojení s ním.

Autorka vo vzťahu k Božiemu milosrdenstvu hovorí: „*Milosrdenstvo chcem, nie obeť. – Možno nám všetkým pomôže otvoriť hranice vo vlastnom vnútri, otvoriť hranice Božiemu milosrdenstvu a namiesto strachu a ľahostajnosti dať v našom živote priestor milosrdenstvu a pochopeniu.*“

Drahomíra Lányi (1971, Šaľa) študovala maľbu na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Daniel Fischer), diplomovú prácu venovala téme svätcov. V tvorbe využíva rôzne médiá, od maľby a kresby až po objekt a inštaláciu; využíva jazyk realizmu, ale aj abstraktných symbolov. Vychádza z umenia prírodných národov, poznatkov z dejín umenia, aj z osobných zážitkov. Impulzom pre jej tvorbu bola účasť na medzinárodnej letnej akadémii v Salzburgu v ateliéri americkej sochárky Kiki Smith v roku 1996. V nasledujúcich rokoch založila s M. Mitašovou a Ľ. Holíkovou galériu Živa. V rokoch 2001 až 2010 žila v Nemecku. Je matkou piatich detí, žije a tvorí v Bratislave.

„Boh, bohatý ma milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje..., oživil nás s Kristom – milosťou ste spasení – a s ním nás vzkriesil a daroval nám miesto v nebi v Ježišovi Kristovi.“ (Ef 2, 4-6)